

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 16623

гр. София, 12.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в закрито заседание на 12.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **8945** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и е разпределено за незабавно разглеждане от дежурен съдия, днес – 12.09.2024г..

Образувано е по искане на Я. М., ЕГН чрез. Адв. Ч., съдебен адрес – [населено място], [улица], тел.: [ЕГН] за спиране на предварителното изпълнение на ЗПАМ № 229з-1359 от 21.08.2024г. на полицейски инспектор Х., 05 РУ СДВР, инкорпорирано в жалба срещу заповедта от 28.08.2024г.

Твърди се, че жалбата против ПАМ е вероятно основателна, тъй като издадената заповед е незаконосъобразна – в противоречие на материалният и процесуален закон и допуснати съществени процесуални нарушения.

Успоредно с това – жалбоподателят е млад, работещ мъж, който се грижи за болния си дядо, намиращ се в тежко здравословно състояние – диагноза П. с ограничена атрофия на главния мозък и тежък дементален синдром със смесена генеза. Освен това е и с множество придружаващи заболявания, които жалбоподателя изброява, а съдът не счита за уместно за възпроизвежда допълнително предвид характера им на чувствителна лична информация, свързана със здравословното състояние на лицето. Позицията се още на епикриза от 01.08.2024г. от УМБАЛ „А.“ съдържаща препоръка лицето да остане за проследяване от невролог, кардиолог и съдов хирург за да обоснове твърдението, че с оглед тежкото му състояние се налага необходимост от постоянна чужда помощ, която се осъществява от самият жалбоподател и е свързана с придвижване с МПС.

В този смисъл се твърди, че от предварителното изпълнение на акта би могло да настъпят значими и труднопоправими вреди, както и настъпване на неимуществени вреди – болка и стрес и имуществени вреди – във връзка с използване на такси за

придвижване на болният дядо на доверителя.

Настоящото искане, следва да се квалифицира като процесуално допустимо - подадено от активно легитимирано лице с правен интерес / адресат на оспорената заповед по отношение на която е допуснато предварително изпълнение по закон/, като същото е подадено в срока за обжалване на заповедта за прилагане на ПАМ.

По същество искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.

Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

Съдът приема, че описаните в молбата неудобства не сочат на възможно настъпване на "значителни и/или трудно поправими вреди" по смисъла на закона. ВАС е имал възможността да се произнесе, в аналогичен контекст, приемайки, че дори да се приеме, възможността на жалбоподателя да се причинят вреди от невъзможността да управлява автомобил, то тези вреди не са нито значителни, нито труднопоправими. /в под. см. напр. Определение № 6499 от 2.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2019 г., VII о., Определение № 10087 от 1.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7133/2019 г., VII о. и др. /.

В тази връзка ясно следва да се подчертае:

На първо място - не съществува законова постановка налагаща преценката на вероятната основателност на жалбата,като основание за спиране допуснато предварително изпълнение.Основателността на жалбата всъщност е предмет на главния спор и в рамките на настоящото производство съдът не може да извършва контрол,нито да черпи аргументи от нея,извън тези обосноваващи искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение.

На второ място-всички описани вреди всъщност намират изражение само в евентуалното ангажиране на допълнителни разходи,свързани с използване на

такси/както сочи и самият жалбоподател/. В този смисъл тези вреди са обезщетими, респ. не представляват труднопоправими вреди по смисъла на закона. Колкото до моралните вреди – то тяхното евентуално настъпване би било свързано с изпълнението на самият акт, но не и с предварителното му изпълнение.

На трето място – липсват каквито и да било доказателства позволяващи да се приемат с категоричност изложените от жалбоподателя твърдения, в т.ч., че той действително е внук на посоченото болно лице. Дори този факт да се приеме за верен от съда, то липсват доказателства установяващи, че той е единственото лице, което полага грижи за дядо си. Успоредно с това - липсват доказателства в подкрепа на твърдението, че не е налице възможност за придвижване по друг начин, освен, чрез посоченото МПС, така, че използването му от жалбоподателя да се окаже жизнено важно и единствен възможен способ за охраняване значимото благо, каквото е здравословното състояние на гражданите. Липсват данни относно други членове на семейството/роднини, респ. наличието на други МПС, които да бъдат предоставени за придвижване на нуждаещият се. Липсват и данни позволяващи да се приеме, че действително жалбоподателят и само той е оказвал помощ на дядо си в периода до постановяване на процесната ПАМ. Липсват и данни относно финансова невъзможност за използване на друг тип превоз. Липсват данни и относно това колко често следва заболялото лице да посещава лекар, така, че да се прецени, дори хипотетично, интензитета на твърдяното засягане.

В този смисъл твърденията на жалбоподателя се явяват необосновани и недоказани и като такива не обосновават необходимост от спиране предварителното изпълнение на административния акт.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Я. М., ЕГН [ЕГН] за спиране на предварителното изпълнение на ЗПАМ № 229з-1359 от 21.08.2024г. на полицейски инспектор Х.,05 РУ СДВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Всички данни, от настоящото определение, касаещи здравословното състояние на лицата, да бъдат обезличени напълно при обявяването им в деловодната система и интернет страницата на Административен съд София-град. Право на достъп до същите имат единствено жалбоподателят, неговият процесуален представител, ответника и евентуално - представител на прокуратурата. Достъп до същите, на трети лица да не бъде предоставян освен при изрично съдебно разпореждане.

Делото да се изпрати на основният докладчик за администриране и

разглеждане по същество.